

از جمله‌ی وظایف دانشجویی، حفظ دین و تقوا است. وقتی ما جوان بودیم، یک عالمی بود در مشهد که با پدر من خیلی دوست بود، ما جوان بودیم، دوست میداشت ماها را، نصیحت میکرد و میگفت که قدر جوانی را بدانید که حتی عبادت کردن هم مال جوانها است، نه مال پیرها؛ برای ما تعجب آور بود، خوب عبادت مال پیرها است، [اما] او میگفت عبادت هم مال جوانها است؛ حالا این را همه حس میکنند. ببینید! شما دلتان زود نرم میشود، زود نورانی میشود، اشکتان زود جاری میشود، ارتباطتان با خدا زود برقرار میشود؛ این خیلی مغتنم است.

طراحی واشینگتن برای مداخله در ناآرامی و آشوب‌های ایران چگونه شکست خورد؟

مشرق نیوز: تنها دو هفته بعد از آنکه ترامپ اعلام کرد نیروهای آمریکا باید از «جنگ‌های مسخره» بیرون کشیده شوند، خبر رسید که طرحی برای اعزام ده‌ها کشتی نظامی و ۱۴ هزار نیروی نظامی جدید به منطقه روی میز ترامپ قرار گرفته که هدف آن به تصریح، مقابله با تهدید ایران است. بیزینس اینسایدر به نقل از وال استریت ژورنال با اعلام ایران خبر نوشت هم‌اکنون (با به عبارت بهتر طبق آمار مه ۲۰۱۹ میلادی) ۱۴ هزار نیروی نظامی آمریکایی در منطقه حضور دارد. با یک حساب سرانگشتی مشخص می‌شود افزایش دوبرابری و ناگهانی سربازان نمی‌تواند صرفاً در ادامه پروسه پیشین برای مداخله در غرب آسیا باشد بلکه یک پروژه خاص مد نظر است. منظور سیاسی و دقیقتر از عبارت «مقابله با تهدید ایران» که بیشتر یک اصطلاح حقوقی برای توجیه اقدام نظامی است، تلاش برای تضعیف حکومت ایران است. پس به هیچ وجه نمی‌تواند همزمانی طرح این برنامه نظامی با ناآرامی‌ها در ایران اتفاقی باشد. ظاهراً بیش از هر ضدانقلابی در داخل، این دولت آمریکا بوده که از تبدیل اعتراضات مردم به بی‌نظمی و ناآرامی استقبال می‌کند تا بلافاصله اهداف خود را برای تغییر حکومت در ایران یا دست کم تغییر رفتار ایران پی گیرد. درز این خبر موجب شد سخنگوی پنتاگون در توییت خود به تکذیب آن اقدام کند اما در همان تکذیب تلویحاً نوشت که این طرح در دست بررسی است: «ما همواره وضعیت تهدید را در سراسر جهان رصد می‌کنیم و گزینه‌های خود را در نظر داریم. قدرت نیروها و سطح حضور نظامی را بسته به اقدامات طرف متخاصم و پویایی وضعیت امنیتی برنامه‌ریزی می‌کنیم». این نوشته دقیقاً بدان معنا است که اگر شرایط امنیتی (گسترش ناآرامی در ایران) آماده باشد، شاید بیش از ۱۴ هزار نیز نیروی جدید اعزام کنیم؛ آنچه ترامپ نیز قبلاً به آن اشاره کرده بود.

حالا که اوضاع در ایران آرام شده، طرح برخی مقامات آمریکایی برای اعزام نیروهای جدید، توجیه قبلی خود را از دست داده است. اما درز همین خبر نشان می‌دهد حتی با رفتن بولتون و تعدادی دیگر از مشاوران تندرو مانند فیونا هیل، هنوز سیاست‌گذاران تندرو در پنتاگون و شورای امنیت ملی آمریکا حضور دارند؛ کسانی مانند برایان هوک میثول میز ایران در وزارت خارجه؛ سیاستمدارانی که با رسانه‌های جریان اصلی در هماهنگی کامل هستند. این تجربه نشان داد ایالات متحده علی‌رغم حرافی در موارد مختلف، هنوز منتظر فرصتی برای مداخله نظامی در ایران و «تغییر رژیم» بر مبنای اهداف واشینگتن در غرب آسیا است و صحبت از مذاکره و توافق، تنها یک فریب کوتاه مدت و خرید زمان برای به سرانجام رساندن دیگر پروژه‌های براندازانه است.

برنامه امریکا برای عراق

جوان: اوضاع عراق این روزها پیچیده‌تر از قبل شده است و به‌رغم استعفای نخست‌وزیر و تلاش‌ها برای انجام اصلاحات، اعتراضات بیش از پیش به خشونت کشیده می‌شود. دیروز گزارش‌های غیر رسمی حاکی از توافق جریان‌های سیاسی عراق برای تشکیل دولت موقت بود و قرار بود تا اواخر سه شنبه شب این توافق اعلام شود رهبران گروه‌های سیاسی عراق دو شنبه شب با برهم صالح، رئیس‌جمهور این کشور تشکیل جلسه داده و درباره موضوع تشکیل دولت رایزنی کردند و پیش‌بینی می‌شود که بر سر چند اسم مقبول این گروه‌ها توافق شده است تا رئیس‌جمهور یکی از آنها را مأمور تشکیل کابینه کند. دولت مورد نظر گروه‌های سیاسی عراق هرگز دوره سه سال را تکمیل نخواهد کرد بلکه مدت این دولت بین شش ماه تا یک سال خواهد بود. به این ترتیب می‌توان گفت این دولت به نوعی دولت موقت خواهد بود. منابع آگاه به المیادین گفتند: «وظیفه این دولت تنها حل و فصل مسائل مهم سه‌گانه یعنی امنیت، فراهم‌سازی مقدمات انتخابات و پرونده بودجه خواهد بود.»

همزمان با تلاش فراکسیون‌های عراق برای تشکیل دولت، برخی جریان‌های نفوذی در بین معترضان سعی دارند اعتراضات را از مسیر خود منحرف کرده و آشوب ایجاد کنند. به گزارش شبکه السومریه‌نیوز، برخی معترضان روز سه شنبه در کربلا قصد حمله به ساختمان فرمانداری و استانداری در محله البلدیه در مرکز شهر کربلا را داشتند که نیروهای امنیتی برای متفرق کردن آنها از گاز اشک‌آور استفاده کردند. میدان التحریر بغداد که در هفته‌های اخیر به مرکز ثقل اعتراضات در این کشور تبدیل شده است، دیشب شاهد اعتراضات گسترده‌ای بود که بر اساس فراخوان مشکوک از سوی برخی منابع ناشناس در فضای مجازی انجام شد. بر این اساس هزاران نفر از استان‌های دیگر به پایتخت عراق منتقل شده‌اند تا در تظاهراتی که از آن تحت عنوان تظاهرات میلیونی یاد می‌شود، شرکت کنند.

امریکا که در هفته‌های اخیر به بهانه حمایت از معترضان عراقی، روی موج اعتراضات سوار شده تا برنامه‌های ناکام خود را محقق کند، اکنون از بی‌ثباتی سیاسی استفاده کرده و درصدد است دولتی متمایل به خود در بغداد روی کار بیاورد. شاکر الکعبی، رئیس فراکسیون بدر در پارلمان عراق روز سه شنبه بر اعمال فشارهای امریکا بر برخی از گروه‌های سیاسی جهت تعیین نخست‌وزیر جدیدی که به امریکا نزدیک باشد، تأکید کرد. شاکر در مصاحبه با پایگاه بغداد الیوم گفت: «مداخله امریکا و همچنین هم‌پیمانان امریکا در امور عراق و انتخاب نخست‌وزیر جایگزین عادل عبدالمهدی، نخست‌وزیر مستعفی امری مردود است و ما به هیچ وجه آن را نخواهیم پذیرفت». وی تأکید کرد: «نخست‌وزیر جدید باید کاملاً دارای رویکرد عراقی باشد و به مردم خدمت برساند و اعتماد همگان را جلب کند و حاکمیت و تصمیم کشور را در مقابل مداخله‌های امریکا و طرف‌های دیگر محفوظ بدارد». تلاش مخرب امریکا برای روی کار آوردن دولتی مطیع در عراق درحالی است که رئیس فراکسیون پارلمانی سائرون از مداخلات امریکا در مسائل داخلی عراق انتقاد و تأکید کرد که مداخله واشنگتن در تشکیل دولت جدید، غیر قابل قبول است. فرماندهان حشدالشعبی هم بارها نسبت به مداخلات امریکا در امور سیاسی عراق هشدار داده و گفته‌اند که این توطئه‌ها را خنثی خواهند کرد. واشنگتن درصدد است با روی کار آوردن نخست‌وزیری مطیع در عراق بتواند خواسته‌های خود را به عراقی‌ها تحمیل کرده و به هدف اصلی خود که کاهش روابط تهران و بغداد است، دست پیدا کند. این تحرکات امریکا در راستای افزایش فشار حداکثری به ایران و تنگ‌تر کردن حلقه محاصره اقتصادی انجام می‌شود.

فکری برای ارزش پول ملی بکنید

فارس: بودجه ۱۹۸۸ هزار میلیارد تومانی سال ۱۳۹۹ در حالی توسط رئیس‌جمهور تسلیم مجلس شد که بودجه عمومی دولت ۵۶۳ هزار میلیارد تومان و بودجه شرکت‌های دولتی سه برابر بودجه عمومی دولت تقویم شده است. ویژگی‌های خوب و مهم بودجه سال ۱۳۹۹ این است. در جداول بودجه، برنامه هر یک از وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های دولتی دقیقاً تعریف و بودجه آنها برای سال آینده، برآورد و حتی افق بودجه ۱۴۰۰ هم دیده شده است. این یک گام بزرگ در شفافیت، بودجه‌نویسی و بودجه‌ریزی و اصلاح ساختار بودجه است، اما همین ماشین شفافیت وقتی به دستگاه نفت می‌رسد، از نفس می‌افتد. اعداد و ارقام مربوط به برنامه‌های وزارت نفت عدد صفر را نشان می‌دهد و هیچ تصویر روشنی از هزینه‌های بزرگ‌ترین بنگاه اقتصادی کشور نمی‌دهد. همچنان عظیم‌ترین بنگاه اقتصادی دولت یعنی شرکت ملی نفت معاف از مالیات و تقسیم سود سهام است و ۱۴/۵ درصد از صادرات نفت، میعانات گازی و خالص صادرات گاز را به عنوان سهم خود می‌برد، بی‌هیچ توجیه، تفسیر و تغییری! قیمت نفت بالای ۱۰۰ دلار باشد، سهم شرکت ملی نفت همین است! صادرات نفت بالای دو میلیون بشکه باشد، سهم شرکت ملی نفت همین است! قیمت نفت زیر ۵۰ دلار و صادرات زیر یک میلیون بشکه باشد، سهم شرکت ملی نفت همچنان ۱۴/۵ درصد است. به بهانه تسلیم بودجه ۱۳۹۹ یک بحث مهم و کلیدی که بی‌ارتباط با بودجه هم نیست، مطرح می‌نمایم و آن بحث ارزش پول ملی است که در این سال‌ها به پایین‌ترین حد خود رسیده است و اراده‌ای از سوی رئیس‌جمهور و مسئولان پولی و مالی کشور برای حفظ ارزش آن دیده نمی‌شود. ذیل اسکناس‌های رایج در هر کشوری مهور به امضای رئیس‌کل بانک مرکزی و وزیر اقتصاد و دارایی است! پول، پول است و چک وسیله انتقال پول. چاپ مسکوک پول و اسکناس و امحاء و اندراس آن در هر کشوری یک حساب و کتابی دارد. در قانون پولی و بانکی هیئت نظارت بر اندوخته و چاپ اسکناس متکفل این امر مهم است.

لیبرالیسم چیست

اعتماد آنلاین: لیبرالیسم یک جریان فکری، فلسفی و سیاسی بسیار گسترده و پردامنه است که حدود چهار سده تحول را در اندیشه غربی پشت سر گذاشته است. لیبرالیسم به عنوان یک مکتب فکری و یک ایدئولوژی زاینده شرایطی تاریخی است که با زوال مناسبات فئودالی و ظهور مناسبات بورژوازی و رشد جامعه سرمایه‌داری مرتبط است. آرمان‌ها و ارزش‌های اصلی لیبرالی شامل آزادی و برابری و استقلال فردی همه در اساس سمت‌گیری علیه مناسبات فئودالی شامل امتیازهای اشرافی، نظم سلسله‌مراتبی و تقسیم جامعه به شئون اجتماعی بوده است. اصالت فرد هسته اصلی جهان‌بینی لیبرالی است. بنابراین معنای فرد مقدم بر جامعه، بنیادی‌تر از آن و «واقعی‌تر» از آن است. به لحاظ اخلاقی، بر حسب این دیدگاه، فرد ارزشی والاتر از هر جمع یا گروه یا کل جامعه دارد و از لحاظ فلسفی وجود فرد مقدم بر پیدایش جامعه سیاسی است. فردگرایی در بینش دینی نیز نفوذ کرد. در مذهب پروتستانی گفته شده فرد نباید از یک قدرت دینی نهادینه‌شده دنباله‌روی کند، بلکه باید به ندای خداوند که مستقیماً از طریق وجدان فرد با او سخن می‌گوید گوش فرا دهد. لیبرالیسم با عزیمت از این نقطه، یعنی اعتقاد به اصالت فرد، به بارزترین و شاخص‌ترین ارزش و آرمان لیبرالیسم که آزادی است می‌رسد. سایر ارزش‌ها مثل تساهل، حقوق فردی، حریم خصوصی و... در واقع از آزادی مشتق می‌شوند و لیبرالیسم برای تضمین این ارزش‌ها به حاکمیت قانون، محدودیت حکومت، تفکیک قوا و آزادی انجمن و مطبوعات و... می‌رسد.

لبنان، درگیری آمریکا و عربستان با خود

کیهان: جریان آمریکایی - سعودی در ماجرای انتخاب نخست وزیر، لبنان را بر سر دوراهی قرار داده است؛ تعلیق سیاسی و یا تن دادن به دولتی که فراقانونی باشد! در عین حال می توان گفت هدف اصلی حتی تشکیل دولتی که فراقانونی باشد هم نیست، بلکه هدف اصلی آن است که شرایط داخلی لبنان به حالت تعلیق درآید و ساختار سیاسی و توافقات پیشین فرو پاشد. جناح غرب می داند که اگر عون کنار رود، پارلمان منحل شود و دولت کنونی از میان برود و در این فضا بنا بر انتخاب رئیس جمهور جدید، پارلمان جدید و دولت جدید باشد، اتفاق مهمی در ساحت سیاسی - حقوقی لبنان روی نمی دهد. چرا که باز هم در انتخابات، جریان مقاومت - اعم از شیعیان، مسیحیان، دروزها و سنی های هوادار مقاومت - بر کرسی ها می نشینند. بنابراین در این فضا اصلاً موضوع این نیست که غربی ها می خواهند دولت حریری را احیا نمایند، موضوع به علاقه جدی غرب برای تغییر در فضای سیاسی و از این طریق تغییر در حکومت باز می گردد و اگر سعد حریری هم از یک دولت فراقانون با روکش دولت تکنوکرات سخن می گوید در واقع برای منفعل کردن جریان مقابل در برابر تعلیق سیاسی است. چراکه تعلیق سیاسی همان تعلیق ساختارهایی نظیر پارلمان است و دولت تکنوکرات به معنای حذف نقش پارلمان در انتخاب نخست وزیر و وزراء است.

در روزهای اخیر شخصیت های مختلفی برای سکانداری قوه مجریه مطرح گردیدند و حریری در آغاز کار وانمود می کرد از آنان حمایت می کند. اما با وجود پذیرش فوری طیف هشت مارس و از جمله پذیرش سیدحسن نصرالله، میشل عون رئیس جمهور و نبیه بری رئیس پارلمان هر کدام از این کاندیداها یک روز پیش از معرفی به پارلمان برای گرفتن رأی اعتماد که در همه این موارد رأی اعتماد مجلس، حتمی بود، از کاندیداتوری انصراف داده و گفتند «شیخ عبداللطیف دریان» مفتی اهل سنت خواسته است از نخست وزیر سعدالدین حریری حمایت شود! آمریکایی ها گمان می کردند وقتی اعتراضات خیابانی به سمت حزب الله و دبیر کل فهیم آن کمانه کند آنان یا از موضع اقتدار وارد شده و با طرف مقابل خود در میدان ها و خیابان ها درگیر می شوند که اگر درگیر شوند به پایگاه اجتماعی خود و فلسفه وجودی خویش آسیب وارد کرده اند و یا اینکه وضعیت انفعالی به خود گرفته و زمین را به حریف واگذار می نمایند که در این صورت باید به هر چیزی از جمله دست شستن از سلاح خود تن بدهند. همه می دانند که تبدیل «جنبش انقلابی حزب الله» به یک حزب صرفاً سیاسی، سال هاست که در دستور کار مجامع غربی قرار دارد.

